

خبر

رکوردهای ملی شنا شکست

در روز دوم مسابقات شنا نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی هانگژو، نمایندگان ایران در ماده‌های ۵۰ متر آزاد و ۵۰ متر کرال پشت به کار خود پایان دادند و سامیار عبدلی موفق شد بار دیگر رکورد ۵۰ متر آزاد را در سال جاری بهبود بخشد. این شناگر سرعتی ایران صبح امروز موفق شد با ثبت زمان ۰۸/۲۳:۰۰ رکورد این ماده را بار دیگر جابجا کند

امیر صدیقی:

سطح مسابقات ووشو بازی‌های آسیایی از جهانی هم بالاتر است امیر صدیقی رئیس فدراسیون ووشو گفت: «سطح فنی مسابقات ووشو در بازی‌های آسیایی از مسابقات قهرمانی جهان هم بالاتر است. تمام قدرت‌های ووشو جهان در آسیا جمع شده‌اند. خود چین هم که میزبان است، حساب ویژه‌ای روی مدال‌های این رشته باز کرده است. واقعاً بچه‌ها خیلی زحمت کشیده‌اند.»

نازنین ملایی:

نه خوشحالم، نه ناراحت
ملی پوش رویینگ ایران گفت: «می‌توانم بگویم نه خوشحال هستم و نه ناراحت چرا که طبق حرف‌ها، فضای مجازی و مصاحبه‌های تلویزیونی که دیدم اصلاً نیازی نیست واقعیت را از زبان خودم بگویم و واقعیت‌ها در نتایج مسابقات وجود دارد و همه مردم می‌توانند آن را ببینند. سخت‌ترین ماده در این مسابقات قطعاً سنگین وزن دختران و پسران و دو نفره سبک وزن پسران و دختران هستند چرا که سهمیه المپیک دارند.»

یوسف صبری:

نماینده وزن منهای ۷۵ کیلوگرم تیم ووشو مردان ایران بیان کرد: «خدا را شکر مسابقه خوبی بود. امروز حریف قدرتمندی داشتم اما مربیانم به خوبی او را آنالیز کرده بودند. از آنها تشکر می‌کنم که روی این حریف کار کرده بودند. این اولین تجربه بازی‌های آسیایی من است و باید بگویم رقابت در قاره کهن خیلی سخت است.»

گفت‌وگویی اختصاصی با دختر تاریخ ساز دوچرخه سواری ایران

پرتو آذر: فعل خواستن و توانستن را با رسم شکل صرف کردم

مهری زنجیر روزنامه نگار

سرانجام، انتظار تمام شد. مدال گرفت. همانی را که چهار سال قبل با بدشانسی تمام از دست داده بود. هر چند در هانگژو هم کم بدبختی نداشت. آن از میج دستش که مضموم شده بود و آن هم از سرماخوردگی که کارش را سخت کرده بود. اما او مدالی می‌خواست و دیگر قرار نبود هیچ مانعی سدش شود. به قول خودش خواست و توانست. درست مثل وقتی که اولین مدال دوچرخه سواری کوهستان قهرمانی آسیا را گرفت. این بار با مدال برنز در بازی‌های آسیایی، برگ دیگری به تاریخ دوچرخه سواری ایران اضافه کرد. هر چند دلش پیش مدال طلا بود اما خوشحال است که به چنگش آورد. ولی این مدال، همه ماجرا برای فرانک پرتو آذر نیست، دختری که می‌خواهد با کسب سهمیه المپیک، آن را از رویا بودن درآورد.

بالاخره اتفاقی که منتظرش بودی افتاد. با تجربه تلخی که از دوره قبل داشتی، شب قبل از مسابقه را چطور سر کردی؟ استرس تکرار اتفاق جاکارتا را نداشتی؟ خدا را شکر با اتفاق خوب و مدال برنز خاطره تلخ دوره قبل را از ذهن همه پاک کردم و خوشحالم که این اتفاق تاریخی را رقم زدم. همیشه شب مسابقه، هیجان و استرس خاص خودش را دارد؛ اما هانگژو اولین مسابقه‌ای نبود که من در آن رکاب می‌زدم. برنامه و همه تلاشم این بود که اصلاً به اتفاق بد احتمالی مثل جاکارتا فکر نکنم. همه فکر و ذکر من روی مدال طلا بود. البته دو هفته قبل میج دستم شدید آسیب دید و سرماخوردگی پیدا کردم که سینوس‌هایم عفونت کرد و همین مسئله روی ریکاوری و آمادگی‌ام تأثیر منفی گذاشته بود اما با نتیجه‌ای که گرفتم، فعل خواستن و توانستن را با رسم شکل صرف کردم. حتی من مجبور شدم یک روز از تمرینم را کنسل کنم تا استراحت کنم تا با شرایط بهتر در مسابقه رکاب بزنم. در تمرین قبل از مسابقه زمین خوردم و زانویم آسیب دید هرچند خیلی جدی نبود. این

مدال برایم خیلی مهم بود و هیچ چیزی نمی‌توانست مانع تصاحبش شود. هیچ اتفاقی نمی‌توانست من را از این قضایه جدا کند، چرا که می‌خواستم از بازی‌ها با دست پر برگردم. البته اتفاقات صددرصد روی رنگ مدال تأثیر گذاشت اما خیلی خوشحالم که پتانسیل خودم را به رخ همه کشیدم.

چطور با مصدومیت و بیماری کنار آمدی و اجازه ندادی روی عملکردت تأثیر بگذارد؟ فرضیه‌ها زیاد بود که می‌توانم شرایط و شانس مدال در جاکارتا را اینجا هم تکرار کنم. بویژه با بدشانسی که در قهرمانی آسیا آوردم و دو مدال را آنجا از دست دادم. شاید خیلی‌ها شک داشتند که من مدال بگیرم. اما ایمان داشتم که می‌توانم و من مدال طلا را می‌خواستم. بازی‌های آسیایی جاکارتا را فراموش کردم و تمرکز من برای هانگژو گذاشتم تا روی سکو بروم و نشان دهم دوچرخه سواری زنان می‌تواند مدال بگیرد و ارزش خودم را نشان دادم و تاریخ‌سازی را رقم زدم. همان طور که در قهرمانی آسیا اولین مدال تاریخ دوچرخه سواری زنان ایران را گرفتم و این مدال به خیلی از زنان انگیزه داد تا در قهرمانی آسیا و میادین دیگر به مدال فکر کنند. شک ندارم کار من الهام‌بخش می‌شود و مایه افتخار است که در دوره‌های بعد رکاب‌زنان بیشتری برای مدال طلا و نقره بازی‌ها تلاش می‌کنند. من رؤیای مدال آوری زنان در بازی‌های آسیایی را دست‌یافتنی کردم و نشان دادم ما می‌توانیم.

تو برای این مدال ۵ سال سخت داشتی، در این روزها با خودت فکر می‌کردی که اگر زنجیر دوچرخه‌ات پاره نمی‌شد حالا مدال داشتی یا اگر فلان اتفاق می‌افتاد من حالا مدال دوم را باید می‌گرفتم؟

من این ۵ سال خیلی سختی کشیدم و تلاش کردم. از جیمم هزینه زیادی کردم تا سطح و عملکردم را بالا نگه دارم و بتوانم در بازی‌ها حاضر شوم و مدال بگیرم. هر چه بگویم، کم گفته‌ام. آن هم در رشته دوچرخه سواری که تجهیزات محور و خیلی گران است.

تو با مدال تاریخی که گرفتی روی همه حدس و گمان‌ها و شک و تردیدها خط قرمز کشیدی. بیشتر بابت این خوشحالی یا اینکه توانمندی‌ات را ثابت کردی؟ فکر می‌کنم فرانک پرتو آذر نشان داده با سختکوشی و تلاش، قابل اعتماد است؛ البته به شرط حمایت می‌تواند اتفاقات قشنگی را رقم بزند. من سعی کرده‌ام پتانسیل و توانمندی زنان در دوچرخه سواری را نشان دهم. فکر می‌کنم روی کاغذ همه جوهره ثابت کرده‌ام.

با این مدال به سهمیه المپیک هم امیدوارتر شدی؟

همان طور که بعد از بازی‌های آسیایی جاکارتا با فراموشی اتفاقات تلخ، همه تمرکز من روی بازی‌های آسیایی هانگژو گذاشتم تا مدال بگیرم و از بزرگترین اهدافم بود تا این مدال را به کلکسیون مدال‌هایم اضافه کنم. بعد از المپیک توکیو برنامه‌ام تا به امروز تلاش برای گرفتن سهمیه المپیک ۲۰۲۴ پاریس بوده است تا افتخار حضور در این رویداد بزرگ را داشته باشم. البته من برای تصاحب سهمیه باید در قهرمانی آسیا شرکت کنم.

توقیل از بازی‌ها نگران بودی که مربی‌ات نباشد، وجود مربی چقدر کمک حالت بود؟

خیلی از مواردی که به موفقیت من در بازی‌های آسیایی کمک کرد، با بررسی پروفایل مسیر مسابقه و اطلاعاتی که از مسیر داشتیم ترجیح دادیم چرخ مناسب مسیر استفاده کنیم که بخشی از هزینه را فدراسیون تقبل کرد و خریدار شدم قرار است این چرخ برای خودم بماند. این انتخاب خیلی خوبی بود برای رکابزنی با آن؛ چرا که روی نتیجه من تأثیر خیلی زیادی داشت. با آنالیزی که با مربی‌ام داشتم و تعیین استراتژی شرکت در مسابقه برای اینکه چه ریتی داشته باشم، بدون شک حضور مربی‌ام در موفقیت من نقش خیلی زیادی داشت.

پاداش مدال برنز برای خرید یک دوچرخه جدید یا تأمین تجهیزات کافی است؟

من از مقدار پاداش مدال برنز خبر ندارم. اما می‌دانم پاداش مدال طلا شاید سه برابر هزینه‌ای باشد که من کمتر از چهار سال قبل برای تجهیزات و سفرهایم بابت مسابقات در اروپا انجام داده‌ام. فرانک بعد از مدال بازی‌های آسیایی چه برنامه‌ای دارد؟

قهرمانی آسیا یک ماه دیگر در هند برگزار می‌شود و من فرصت کمی دارم. امیدوارم با شرایط خوب، بدون دغدغه و فشار آماده شوم و بتوانم با درخشش در هند نشان دهم دیگر سهمیه المپیک هم برای رکاب‌زنان رؤیا نیست. مدال برنز تو بعد از سه مدال دختران کاروان، نشان داد دختران می‌توانند کارهای بزرگی انجام دهند. برای من افتخار است کنار دختران قهرمان مدال آور دیگر رشته‌ها با مدال‌هایمان پرچم ایران را در هانگژو بالا بردیم و نشان دادیم قطعاً با حمایت می‌توانیم نتیجه بگیریم و مدال آوری اتفاق می‌افتد.

حرفی مانده؟ فکر می‌کنم هر کسی که روی سکوی بازی‌ها می‌ایستد، می‌داند مدال گرفتن در بازی‌های آسیایی چقدر سخت است و سخت‌تر از آن اولین مدالی است که تا به حال گرفته نشده. از باشگاهی که دو سالی است با آن قرارداد دارم، مربی‌ام و کادر فنی فدراسیون که تأثیر مثبت روی نتیجه‌ام داشتند تشکر می‌کنم.

دوچرخه‌ای که برای پرتو آذر شد

محمود وفایی مدیر تیم‌های ملی دوچرخه سواری که مربی لیب در بازی‌های آسیایی است، خبر هدیه دوچرخه خریداری شده به فرانک پرتو آذر را می‌دهد. او می‌گوید: «فرانک حقیقتاً خریداری شده به فرانک پرتو آذر را می‌دهد. او را از این بازی‌ها گرفت و چندین سال تلاش کرد. او در جاکارتا با نقص فنی و بدشانسی مدال را از دست داد اما اینجا همه چیز برقرار بود و خوشبختانه مدال گرفت. این اتفاق خیلی خوبی بود که باید به فال نیک گرفت. امیدواریم شروع خوبی برای دوچرخه سواری زنان باشد. چرا که دید بقیه را تغییر می‌دهد. پرتو آذر کار خیلی سختی داشت با گرمای هوا و سختی مسیر. اما او تکنیک مدال‌هایم اضافه کرد و مربی‌اش هم با آنالیز خوب باعث شد تا فرانک مدال بگیرد. فدراسیون دوچرخه مدنظر فرانک را خرید و خودش هم به هانگژو آورد و به احتمال زیاد به او هدیه می‌شود تا بخش کوچکی از زحماتش جبران شود.»

سعید آقایی

هانگژو

«همیشه زیباترین‌ها خطرناک‌ترین!» این جمله عربین چارلز بوکوفسکی شاعر و داستان‌نویس آمریکایی متولد آلمان اشاره به حقیقتی دارد که در زندگی جاریست. اینکه هیچ زیبایی ارزان و بدون ریسک نیست و به دست نمی‌آید. آنچه مصداق عینی آن را می‌توان در رقابت‌های دوچرخه سواری کوهستان زنان بازی‌های آسیایی به عین لمس کرد. مسابقاتی که تا به آغاز آن ۱۰ صبح به وقت محلی در کوهستان‌های اطراف هانگژو بود اما وقتی قرار بر این شد تا ساعت ۶ بامداد در گرگ و میش هانگژو به سمت محل برگزاری مسابقه حرکت کنیم، می‌شد دریافت که چه مسیر طول و درازی در پیش است!

۳ ساعت رانندگی بدون وقفه در جاده‌های کوهستانی و پرپیچ و خم هانگژو به سمت جنوب چین یک سفر رؤیایی به نظر می‌رسید. جنگل‌های سرسبز و مه گرفته و درخت‌های روی جاده سایه انداخته بودند که جاده از شر تیغ آفتاب سوزان درمان مانده بود و جزیره‌های کوچک و بزرگ سبزرنگ در دل آب خودنمایی می‌کرد و تصویر کارت پستالی را پیش روی ما قرارداد بود. اما این همه جذابیت و زیبایی محسوس‌کننده بعد از رسیدن به محل برگزاری مسابقه بدل به عذاب‌الیم شد. درست همانند یک مار زیا و خوش و خط و خال که همه حیوانات را سمت خود جذب می‌کند و در نهایت آنها را شکار می‌کند، چینی‌ها در یک اقدام جذاب و جالب یک استادیوم تازه تأسیس چندمنظوره در دل جنگل احداث کرده‌اند تا میزبان مسابقات دوچرخه سواری و تری اتلون بازی‌های آسیایی باشد. یک استادیوم زیبا در جوار

یک پارک آبی زیباتر و هیجان‌انگیزتر و مدرن به نام دنیای وحش.

مسابقات دوچرخه سواری کوهستان و در جنگل‌های انبوه اطراف استادیوم برگزار شد. چینی‌ها مسیر مسابقه را دقیقاً منطبق با سلیقه و شرایط خود طراحی کرده بودند اما تیغ آفتاب سوزان و هوای دم کرده و شرعی و دمای بالا که حتی نفس کشیدن را نیز دشوار ساخته بود، سبب شده بود تا یک رقابت به غایت سخت و نفسگیر پیش روی همه حتی تماشاگران و رسانه‌ها باشد. دشواری مسابقه و شرایط جوی به اندازه‌ای بد بود که ۲ رکابزن در پایان دور اول و دوم از زاین و تایلدن قادر به ادامه مسابقه نبودند و در کنار جاده از حال رفتند تا ثابت شود تحمل این شرایط برای ورزشکار حرفه‌ای نیز بسیار سخت و حتی غیرممکن است.

این مسابقه نابرابر در نهایت با قهرمانی قابل پیش‌بینی دو نماینده چینی به پایان رسید اما مهم‌ترین اتفاق در دل این جهنم آب و آتش، مدال تاریخی فرانک پرتو آذر بود. دختر رکابزن ایران که نام خود را با یک برنز الماس نشان به تاریخ سنجاق کرد. ستاره‌ای که ۵ سال پیش در همین ایام در مسابقات دوره قبلی در حالی که تا نایب‌های پایانی نفر دوم بود و مدال نقره‌اش قطعی به نظر می‌رسید، زنجیر پاره کرد و عقب افتاد در عین نابوری مدال بازی‌های آسیایی را از دست بدهد اما ۵ سال بعد این بار در چین جبران مافات کرد و به یک رقابت هوشمندانه در شرایطی دشوار در حالی که حریف مدعی و باکیفیت قزاق او را دنبال می‌کرد، به مدال برنز بوسه زد تا نخستین مدال تاریخ دوچرخه سواری زنان به نام او ضرب شود. مدالی که همه عذاب‌های یک روز سخت را شست و برد؛ از شرعی و گرمای هوا گرفته تا مسیر طول و دراز و البته مصیبت‌های بازگشت!

杭州第19届亚运会
The 19th Asian Games起 / 终点
START & FINISH长龙航空
LOONGAIR太平洋保险
SPIC